

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt mariborskega trgovca. V Mariboru na Koroški cesti je 3. januarja umrl 65 letni veletrgovec Leopold Gusei. S pridnostjo in trgovsko umnostjo ter poštenostjo je razširil v povojnih letih svojo špecerijsko trgovino na Koroški cesti v občeznato velepodjetje, ki je zalagalo z blagom trgovce po Dravski dolini. Rajni je bil dobra duša, ki je imel odprto srce in roko za reveže. Zapustil je ženo z dvema otročičema. Blagopokojnemu bodi ohranjen časten spomin — žalujoči rodini pa naše sožalje!

Zadnja pot uglednega posestnika na Pobrežju pri Mariboru. Dne 29. decembra je umrl pri nas obče spoštovani in ugledni posestnik Smirmaul Jožef. Rajni je bil zelo umen gospodar in je imel svoje posestvo vzorno urejeno. Za vse, ki so se zatekli k njemu po nasvete ali prosili kaj drugega, je bil prava dobričina. Z ženo, ki je prav tako dobrasrčna kot on, je vzgojil svojo številno družino v strogo katoliškem duhu. Njegovi sinovi sodelujejo pri Fantovskem odseku in Prosvetnem društvu že od vsega početka, hčerke pa pri Marijinih družbenkah. V njegovo hišo so prihajali samo katoliški časopisi. Sovražnika na Pobrežju radi svojega blagega značaja gotovo ni imel. Nepregledne vrste mož in žena so ga na starega leta dan spremljale iz hiše žalosti k zadnjemu počitku. Prihitieli so številni gasilci, katerih velik podpornik je bil, magdalenski svečarji z novo zastavo, člani FO v krojih so tvorili častno stražo, člani Prosvetnega društva, Krščanska ženska zveza z zastavo, zastopniki občinskega odbora z županom na čelu in še mnogi drugi. Pet gg.

duhovnikov ga je spremljalo na zadnji poti, ob grobu pa se je od rajnika poslovil g. dr. Meško, ki je vodil tudi pogrebne obrede. Z v srce segajočimi besedami se mu je zahvalil za vsa njegova dobra dela, predvsem v odboru za zidanje nove župne cerkve sv. Magdalene. Njegovi preostali, ki žalujejo za rajnim, bodo našli tolažbo v presv. Srcu Jezusovem, kateremu je bila njegova hiša posvečena. Ko so pevci odpeli žalostinke, se pogrebci dolgo niso razšli, saj ni mogoče verjeti, da je ugasnila sveča življenja možu, ki je bil tako močne narave in katerega smo vsi tako zelo cenili in spoštovali. Naj bo rajnemu Smirmaulu domača zemlja lahka — preostalom pa naše sožalje! — 200 din za novo bogoslovje namesto cvetja na grob pokojnega g. Jožefa Smirmaula sta darovala Josip in Elizabeta Purgaj.

Smrt blagega očeta. Po kratki bolezni je umrl blagi oče Anton Voglar, dolgoletni mizar na Meljskem hribu pri Mariboru. Pokojni je bil dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja« in dober krščanski mož. Naj mu sveti večna luč — preostalom sorodnikom, predvsem ženi in otrokom, pa naše sožalje!

Smrtna primerja v št. Janžu na Dravskem polju. Smrt je pokosila vrlo mater petih še ne preskrbljenih otrok v cvetu let. V 30. letu je umrla v splošni bolnišnici v Mariboru Marija Sagadin, roj. Pesek, posestnica v Prepolah. — Nadalje je pokosila tudi 60 letno Marijo Pesek, posestnico prav tako v Prepolah. Poslednja zapuščila troje otrok, obe pa žalujočega moža. Bil sta obe vzorni krščanski ženi in materi ter upamo, da

GOSPODINJE, ŽENE IN DEKLETA,

Vaš list je

Pišite po eno brezplačno številko, v kateri bo neko posebno razveseljivo pismo za Vas!

UPRAVA MARIBOR,
KOROŠKA CESTA 5

je Bog njuna dobra dela poplačal z večnim plačilom. Žalujočima možema in otrokom ter ostalim žalujočim naše sožalje!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« umrl v Jarenini. Dne 29. decembra smo pokopali 78 letnega Mihaela Šabeder iz Vukovskega dola. Ker je bil umrl dolga leta naročnik »Slov. gospodarja«, zato se ga spominimo s par besedami. Mož je bil stara korenina, kakor jih je danes žal le malo. Skozinskož pošten, delaven kot čebela, globoko veren, z eno besedo, mož na svojem mestu. Kot reven viničar si je s pridnostjo ustvaril lep dom v Vajgnu, kjer je pridno obdeloval svoj vinograd. Vzgojil je šest otrok, ki so vsi dobro preskrbljeni. Sin Ivan je ugleden posestnik v Gačniku, sin Franc je v službi pri davčni upravi v Mariboru, sin Rudolf je železničar, ena hčerka je posestnica, a ena je žena železničarja v Mariboru, medtem ko je sin Jožef posestnik v Vukovskem dolu, kjer je rajni Miha tudi umrl. Kako je bil od vseh Jareninčanov spoštovan, je pričal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo veliko število župljanov. Poštenemu in vernemu možu želimo, da bi užival večno plačilo v nebesih, njegovim otrokom in vsem svojcem pa naše sožalje!

Dobrega očeta so pokopali pri Sv. Trojici v Sl. Goricah. Dne 22. decembra je umrl Jakob Šalamun v 78. letu starosti. Pokojni je bil šest let vdovec in je zadnje ure preživel pri svoji najmlajši hčerki v občini Osek, kjer je z zgledno pridnostjo dolgo let izvrševal poklic kovaškega mojstra. V zglede drugim slovenskim družinam moramo pripomniti, da je bil rajni oče 14 otrok, od katerih jih deset še živi in si v Nemčiji, Franciji in Zagrebu služijo vsakdanji kruh. Radi težkih mednarodnih razmer se vsi otroci niso mogli udeležiti pogreba, kar jim le zvečuje žalost, ki jo občutijo ob izgubi dobrega očeta. Prizadeti družini izrekamo sožalje, rajnemu očetu pa želimo, da počiva v božjem miru!

Ljuba mama, ni te več... To žalostno resnico je doživela dobra družina Felicijan v Grajenščaku, ker ji je božja poslanka ugrabila blago mamico. V onih dneh, ko so razcvetele kri-

Nemška in italijanska komisija preizkušata nove iznajdbe glede vožnje tankov preko ovir

V njih je prostora za osem oseb v ležečem stanju ali za 22 lažje ranjenih vojakov. Med vožnjo skrbe izsolani sanitejci za ranjence. Da je ta letala takoj lahko spoznati, so povsem belo pobarvana, na krilih imajo velike rdeče križe. Doslej so taka letala rešila življenje več tisočim ranjencem, pišejo nemški listi. Nagla odprema ranjencev je zelo važna, posebno pri onih, ki so ranjeni v trebuh ali čreva. Že med vožnjo so jim nudili pomoč, po štirih urah so bili v bolnišnici že operirani.

Najdaljša cesta na evropskem severu. Norveška je tista dežela, ki se danes lahko ponaša s tem, da ima najdaljšo cesto v vsej severni Evropi. Cesta je speljana med Mosjenom in Kirkenesom ob obali Barent-

glavo in drobnimi, ostrimi očmi. Ljudje so mu rekali: Migeec, ker je migal zdaj z uhlji, zdaj s prsti, zdaj z nosom, miren še v spanju ni znal biti. S pravim imenom se je pisal Jaka Hudopisk. Pravega dela ta človek ni imel. Nabiral je smolo, kahal razne »čudodelne« masti, prodajal je zdravilne rože in koreninice, zraven pa barantal z divjimi lovcem in jim spravljal njih plen v denar. Zaslužil pa je tudi s svojimi coprnijami in spretnostmi, ki jih je radovednim ljudem kazal. Tudi danes je »copral«.

»Vsak en dinar mi dajte pa vam povem vse karte po vrsti, ne da bi katero pogledal,« je dejal s svojim hretljivim glasom, pri tem pa mešal karte.

Od vseh strani so prileteli dinarji. Migeec jih je spravil, karte še enkrat premešal in si jih položil na svojo štirioglato glavo pa jel eno za drugo snemati in, ne da bi jih kaj pogledal, je vsako prav pogodil. Pri stranski mizi pa, precej daleč od te družbe, je slonel Judež pred kozarčkom žganja, kakor da je z vsem svetom skregan in kakor da se za nikogar ne meni. V resnici pa je dajal »coprniku« z nogami, z rokami in s pipico v ustih skrivna znamenja, po katerih je »Migeec« lahko uganil, katero karto si je na glavi vzdignil.

»A, to ni nič, saj to smo že tolikokrat videli, da nam ni kaj novega,« se je obregnil eden od gledalcev. »Na, tu imaš dvodinarski denar, udari ga skozi mizo, če moreš!«

Coprnik se je s kazalcem potrkal po glavi — zabobnelo je kakor iz prazne skrinje — in se je zarežal:

»Hehehehe, moj kralj Škorpion je velik gospod. Za ušiva dva dinarja ti ne bo copral.«

»Na, kovača! Udari ga skozi mizo!«

»Hehehehe, za deset dinarjev se moj kralj Škorpion ne da priklicati. Jaz sem mislil, da ste gruntarski pobje in ne bajtarji. Ali pa morda gruntarski tudi že samo dinarje prešteвате?«

»Hudirja!« se je zadril Nadvornikov Peter, županov sin, postaven, prevzetan fant. »Tu imaš!«

Zagnal je dvajsetak po mizi.

»Hehehehe — ta prav poje — na tako cingljanje se bo kralj Škorpion zbudil, da.«

Coprnik je urno povil kozarec s papirjem, ga poveznil na dvajsetak, po bliskovito, je zamahnil in velel: »Hokus pokus okulorum — reks eks!«, udaril z desnico po papirju — tenko je zacingljalo — v tem hipu pa je že potegnil kozarec z dvajsetakom izpod mize. Pomuzal se je in vtaknil denar v žep, gledalci pa so zijali vanj z odprtimi usti.

»Hoho, zdaj bi mi pa radi tudi videli tistega tvojega kralja Škorpiona, ki take čudeže dela,« se je zadril županov sin.

»Hehehehe, seveda ga boste videli, seveda — ne le enega, štiri kralje boste videli. Na, potegni!«

Lepe knjižne nagrade!

Vsakdo, ki kupi iz Cirilove knjižnice Karl Maya in druge knjige, dobi za vsakih polnih 50 din kupon s številko, s katero se udeleži nagradnega zrebanja z dobitki po vrednosti 2000, 1000, 500 din in drugimi mnogimi nagradami! Pišite takoj po seznam naših knjig in načrt nagradnega zrebanja!

**TISKARNA SV. CIRILA
MARIBOR - PTUJ - TRBOVLJE**

zanteme, jo je vrglo v bolniško posteljo, dobila je vnetje pljuč. Vendar je to bolezen že prebolela ter je ozdravljena šlo k okrevanju. Nenadoma pa je prenehala biti to od bolezn slabo, a verno in plemenito srce, ki je tako vroče hrepenelo, da bi vsaj doživelo še dan nove sv. maše najstarejšega sina Lojzeka, ki študira v Varaždinu. A sklepi božjih načrtov so tekli drugače. Umrla je v 56. letu, potolažena z milostmi sv. zakramentov, s katerimi se je mnogokrat v življenju napajala. Lep pogreb na kvatno soboto je izpričal njeno priljubljenost in spoštovanje, ki ga je uživala med vsemi. Pretresljivo so odmevale v srcih vseh navzočih besede g. župnika, ki je ob grobu govoril v slovo. Vsak je občutil grenko bolelost moža, ki je z najmlajšim mladoletnim sinom prepuščen trpici usodi življenja, katerega ne bo več grelo toplo sonce materine ljubezni in dobrote. Daj Bog, da bi potrl mož in oba sinova našla tolažbo v božjem Srcu! Dobri, verni mamici pa naj bo dan večni mir in pokoj!

V Ljutomeru smo ob veliki udeležbi pogrebecev pokopali ključavničarskega mojstra Karla Karbo. Rajni naj počiva v miru — žalujočim naše sožalje!

Učence deške šole umri v Lešanah. Pokopali smo učenca deške šole Ivana Tropenauerja. Vsa deška šola se je udeležila pogreba. Ob grobu sta mu spregovorila gg. katehet in razredni učitelj. Pevci deške šole pa so svojemu tovarišu zapeli v slovo »Vigred se povrnet. Naj mu sveti večna luč — žalujočim pa naše sožalje!

Na novega leta dan je preminula v Borislavcih pri Ptujju komaj 29 letna posestnica Marija Siter. Pokopana je bila ob zelo veliki udeležbi 3. januarja pri št. Vidu pod Ptujem. Rajni naj sveti večna luč — žalujočemu možu in sorodnikom pa naše sožalje!

Smrt pri Sv. Barbari v Haložah. Na Stefanovo smo pokopali Marijo Blažek, posestnico iz Gradišča. Rajna je umrla po kratki bolezn v starosti 79 let in zapušča moža in štiri preskrbljene otroke, katerih en sin živi v Njujorku v Ameriki, drugi sin pa v Ptujju, ki je bil že tudi ptujski mestni župan. Obe hčeri pa sta v domačem kra-

ju. Vsem žalujočim naše sožalje, rajni pa večni mir in pokoj!

Smrt je pokosila 28 letnega fanta pri Sv. Andražu v Haložah. V nedeljo, 22. decembra, na sklepnih dan sv. misijona, nas je pretresla žalostna vest, da je umrl Janez Hriberšek iz Vel. Varnice, star komaj 28 let. Pokojni je še 16. decembra opravil razna gospodarska dela in še do večera bil vesel, kakor je bila njegova navada, zvečer pa ga je stresla mrzlica in položila v posteljo, iz katere ni več vstal in mu je huda pljučnica pretrgala nit življenja. Pri odprtem grobu so se od rajnega poslovili pevci s pesmijo. Dragi Hanzek, počivaj mirno pri Bogu in se oziraj na nas, svoje prijatelje, ki smo ostali še v dolini solz! — Žalujočim naše sožalje!

V novoletni noči je umrl 53 letni dr. Oskar pl. Schweickhardt (Švajhart), lastnik graščine Vinarje v župniji Prihova. Radi hudega kašlja se mu je odprla na vratu žila odvodnica. Ker mu zdravnik ni mogel doma ustaviti odtoka krvi, so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer pa mu tudi niso mogli pomagati. Rajni je bil po veri sicer protestant, pa je vendar daroval velike vsote za cerkve. V župni cerkvi je po svetovni vojni sam kupil veliki zvon, pri podružnici sv. Jošta pa je kupil mali zvon. Njegova še živa gospa Helena pa je nabavila lep antependij za veliki oltar v župni cerkvi. Tudi sicer je revežem rad pomagal. Bog mu bodi plačnik!

Dne 23. decembra smo pokopali ob lepi udeležbi pokojnika Ivanu Pokleka iz Vrlikega vrha. Bil je zgleden krščanek oče in zaveden Slovenec. Dolga leta je bil član občinskega odbora ter odbornik Hranilnice in posojilnice. Naj bo umrlemu lahka slovenska zemlja in naj mu sveti večna luč! Svojoem naše sožalje!

Umri je naš zvest naročnik pri Sv. Primožu na Pohorju. Proti koncu leta nas je zapustil zvesti faran Gašper Eric, p. d. Škrubejev oče. Bil je v resnici vzor katoliškega moža in družinskega očeta, poštenjak od nog do glave. Z neumorno pridnostjo je zboljšal svojo sicer ne najboljšo kmetijo in jo še precej povečal ter jo kot tako predal svojemu sinu Štefanu, potem ko je tudi hčeram — po večini že poročenim — preskrbel primerno dediščino. Bil je zares zgled rednega, delavnega in zelo pobožnega moža. In tako je odgojil tudi vse svoje številne otroke. Dolga leta je bil odbornik bivše šentprimoške občine, načelnik šolskega odbora, nekaj časa tudi cerkvenega konkurenčnega odbora; vse posle je zvesto izvršil, kakor je bilo treba. Naj mu bo v »Slov. gospodarju«, katerega naročnik je bil dolga leta, s tem postavljen skromen spomenik. Da, ko bi bili tudi vsi drugi naši gospodarji tako delavni, skrbni, skromni in pošteti! Kako drugačno bi bilo naše splošno gospodarsko stanje! Koliko manj »hubc in zadolženih kmetij! — Naj počiva v miru, žalujočim pa naše sožalje!

Mizarski mojster umrl v Gornjemgradu. Kot zadnji v minulem letu je umrl 66 letni Anton Poiskruh, mizarski mojster. Pokopan je bil ob veliki udeležbi na Stefanovo. Blagemu rajnemu naj bo Bog obilen plačnik!

Smrt skrbne matere v Razboru pri Zidanem mostu. Na Stefanovo je bil pogreb Amalije

Kratke tedenske novice

Naš notranji minister je razpustil 31. decembra Ujedinjeni radniški sindikalni savez Jugoslavije, ki je bil v rokah marksistov.

Bolgarski ministrski predsednik Filov se je mudil nekaj dni v Nemčiji, kjer je imel sestanke z nemškimi vodilnimi politiki. Pri teh razgovorih je šlo za prilagoditev Bolgarije željam in potrebam Nemčije in Italije, kar pa zadeva na velike ovire pri bolgarskem narodu.

Bivši poljski maršal Rydz Smigly, ki je pobegnil iz Romunije, se je zatekel v Turčijo.

Na meji proti Nemčiji, Svici in Franciji se nadaljujejo v Alpah utrjevalna dela italijanske obrambne črte.

V odgovor na brzojavno čestitko k Novemu letu je brzojavil Roosevelt italijanskemu kralju željo, da bi bil italijanski narod v Novem letu osrečen in da bi mu bil omogočen pravičen mir.

Italijani so poklicali svoje letalstvo z Rokavskega preliva

»Bitka pri Bardiji mora biti Italijanom strašen opomin«, je rekel po radiu italijanskim vojakom Ansaldo, italijanski časniki in zaupnik Mussolinija ter zunanji ministar grofa Ciana.

Mussolini je bil med prazniki in po padcu Bardije v avdienci pri italijanskem kralju.

Maršal Petain je preosnoval francosko vlado. Namesto dosedanjih ministrov je bil pod vodstvom Petaina osnovan triumvirat (vlada treh mož), katerega tvorijo admiral Darlan, vojni ministar general Huntzinger ter zunanji ministar Flandin.

Proračun Petainove francoske vlade znaša za prvo letošnje trimesečje 40 milijard frankov. V to vsoto so vracunani stroški za plačevanje nemške zasedbe in razne izredne potrebe.

Angleški radio je poročal med prazniki, da je prestopilo na angleški otok 15 nemških pehotnih vojakov. Poudaril je kot zanimivost, da pripada teh petnaest infanteristov osmim različnim nemškim trupam.

Sovjetski poslanci v balkanskih prestolnicah so bili poklicani v Moskvo, da poročajo vladi o položaju na Balkanu.

Vojaško službo je podaljšala sovjetska Rusija od dveh na štiri leta.

Rooseveltove protikandidat pri lanskih predsedniških volitvah Willkie je kritiziral Rooseveltove novoletni govor samo radi tega, ker ni govoril še bolj odločno za pomoč Angliji.

Predsednik ameriških Združenih držav Roosevelt je otvoril na Kraljevo z velikim govorom 77. zasedanje ameriškega kongresa ali parlamenta. Med drugim je posebno poudaril, da ne bodo Združene države nikoli dopustile, da bi pristal ameriški narod na mir, ki bi ga narekovali napadatelci. Kot boriteljica za svojo svobodo bo dala Amerika boriteljcem za svobodo na razpolago vse: ladje, letala, orožje in municijo. Rooseveltove govor je bil sprejet od parlamenta z navdušenjem.

Ali imate toliko poguma, da boste nagovorili soseda, da si bo naročil »Slovenskega gošparjaca«?

Coprnik mu je ponudil kup kart. Res je potegnil Peter karovega kralja, sosed je potegnil srčnega, tretji križevega in četrti pikovega. Začuden so se fantje spogledali. »Migec« jim je pobral vse štiri kralje in jih je pomešal med druge karte, pri tem pa se je zadržal tja na Judeža:

»He, ti tam, ne dremliji! Oči odpri, štirje kralji ti lezejo za uhlje.«

Vtem je zagnal vse karte Judežu v glavo. Ta se je naglo obrnil in je stegnil desnico z razprtimi prsti, kakor da se brani. Pa glej! Na koncu njegovih prstov so obviselo štiri karte: karov kralj, srčni kralj, križev kralj in pikov kralj. Nekaj sekund so karte tako obstale in vsak jih je lahko videl, potem so popadale ena za drugo na tla. Gledalci so se zakrohotali in zaploskali, Judež pa je pobral karte po tleh in jih je nevoljno in godrnjaje tagnal spet nazaj na mizo.

»Tvoji kralji so vsi iz papirja,« se je oglasil Laznikov hlapec. »Počazi nam kakega živega!«

»To je nevarna reč, to je greh,« je hretil Migec. »Če vzameš ti na svojo vest, pa bi. Kaj plačaš?«

»Kovača.«

»Kaj kovača! Pet jih mora biti. Za manj ne grem poskušat.«

Fantje so denar kmalu zvrgli. Coprnik je spet štirim ponudil karte in res so spet potegnili same kralje. Coprnik je začel skrivnostno po zraku mahedrati, večkrat je pihnil

skozi rokav, potem je vzel škatlo iz žepa, vtaknil je one štiri karte s kralji v njo, jo zaprl in jo prevezal. Nato je pomahljaj: »Hokus pokus okulorum« in podal škatlo županovemu Petru, češ naj jo odpre. Ta jo je odvezal in odprl — in glej, štiri žive miši so skočile iz nje...

Nastal je vrišč, coprnik pa je komandiral: »Okulorum, reks eks! Miška, miška, marš, miš!« Takoj so poskakale miši, ki so letale po mizi, nazaj v škatlo. Vse je tiščalo glave vkup, zraven pa se niso mogli nasmejati, ko je coprnik škatlo spet skrbno prevezaval. Ko je bila križem počez zvezana, jo je dal Laznikovemu hlapcu. Ta jo je odprl, toda v njej so bile spet prejšnje štiri karte s kralji, o miših ni bilo ne duha ne sluha.

Zdaj so se gledalci resno spogledali. Hip nato pa so se začeli dajati in kregati, eni so rekli, da za vso coprnijo ni nič drugega ko nenavadna spretnost, drugi pa so dejali, da je to res coprnija in da ima pri tem sam peklenšček kremplje zraven.

Migec pa je migljaj z uhlji, z nosom, tresel je glavo in se rečal, da ga je bilo kar groza pogledati.

»Hehehehe,« se je hihital, »moj kralj Skorpiljon ve vse in zna vse.«

»Ti,« se je oglasil Praparjev Nace, bradat bajtar, »če tvoj coprski kralj res vse ve, ti bo tudi povedal, kdo je bil tisti, ki je Hudičev graben preskočil.«

Judež je napel ušesa.

skega morja, ki se razprostira med Spitzbergi in Novo Zemljo. Dolga je 1500 km. Gradilo jo je 8300 norveških delavcev pod vodstvom nemških inženirjev samo štiri mesece.

Voščen mož proti razbojnikom. Neka kalifornijska zdravnica je čestokrat z avtomobilom obiskovala po oddaljenih vaseh in samotnih naseljih bolnike. Večkrat se ji je primerilo, da je nalezela na potepube in razbojnike, ki jim je jedva odnesla pete. Ker svojega nevarnega poklica le ni hotela opustiti, si je dala narediti moža iz voska v naravni velikosti, ga oblekla v policijsko uniformo ter posadila v avto na zadnji sedež. Postelja je bila na voznih pu na samotnih krajih varna.

(Dalje sledi)